

מ"ת 30444/04/21 - מדינת ישראל נגד עמאר מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 30444-04-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (עציר)
תיק חיצוני: 32130/2021 תחנת אום אל פחם

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	עמאר מחאג'נה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד ג'בארין

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיב כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בנסיבות מחמירות ואיומים.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. מהלך חודש 6/21 מכר המשיב לעלאא אלדין ג'בארין (להלן: "עלאא"), המתגורר מול ביתו של המשיב באום אל פחם, רכב מסוג מאזדה.
2. לאחר המכר פנה המשיב לעלאא מס' פעמים וביקש כי יעביר לו כבר DVR שנותר ברכב, ועלאא סירב.
3. בתאריך 5.4 סביבות השעה 15:30, שהו עלאא ובן דודו אווס ג'בארין (להלן: "המתלונן"), בחצר הבית עם אנשים נוספים וביניהם סעיד, אביו של עלאא. המשיב עבר בסמוך יחד עם בנו הקטין וביקש מעלאא את הכבל, המתלונן השיב כי הוא קנה את הרכב מעלאא ואין כבל. המשיב איים על המתלונן ואמר "אני אשרוף אותך ואת הרכב", והוסיף שיחכה לו כי הוא יחזור בלי הילד. המתלונן השיב בחיוב.
4. בחלוף דקות ספורות, שב המשיב למקום, נכנס לחצר הבית, אחז את המתלונן מחולצתו ואמר "בוא נדבר". המתלונן הרחיק את ידו של המשיב והשניים יצאו מחוץ לחצר הבית. המשיב החזיק בידו סכין יפנית, הצמיד אותה לפניו של המתלונן וגרם לו לחתך בלחי שמאל. המתלונן הזיז את ידו של המשיב והכה באגרופ על חזהו. המשיב דקר את המתלונן בכתף השמאלית. סעיד הפריד בין השניים, ואז המשיב חזר לביתו. מהלך האירוע, אחד הנוכחים זרק חתיכת עץ ממנה נפגע המשיב. המתלונן פונה למרכז רפואי, ואושפז בבית"ח העמק עד יום 7.4.

עמוד 1

המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טען לכרסום ראייתי ומחדלי חקירה מהותיים.

5. המשיב טען להגנה עצמית. אליבא המשיב הותקף בחצר ביתו, עת עבד עם סכין יפנית ע"י המתלונן ונוספים. חרף האמור, המתלונן נחקר רק לאחר 5 ימים מיום האירוע, דבר שאפשר לו ולאחרים לתאם גרסאות.

6. עוד טען המשיב לאכיפה בררנית משלא נעצר המתלונן ולא הוגש כנגדו כתב אישום

7. לטענת המשיב, מסוכנותו היא ספציפית לגבי המתלונן עצמו, בין השניים נערכה סולחה, יש שני מפקחים ראויים שביהמ"ש קמא התרשם מהם לחיוב, והוצע מקום רחוק ממקום המגורים באום אל פחם

8. המבקשת טענה לקיומן של ראיות לכאורה טובות, לרבות שחזור של המשיב שהוביל למקום מציאת הסכין, הודעות עדי ראיה וגרסת המשיב הקושר עצמו לאירוע ולמקום.

הראיות בתיק -

9. **דוח פעולה רס"ל היב - בהגיעו למקום** סעיד סיפר כי למשיב הייתה סכין בצבע צהוב, והוא הגיע אליהם הביתה וגרר את המתלונן לביתו שנמצא ממול ודקר אותו ביד. כשסעיד ניסה לקחת את הסכין מהמשיב, המשיב פצע גם אותו ביד וברח. המשיב אותר זמן קצר לאחר מכן בעיר

10. **דוח פעולה רס"ר זפורוצב -** סעיד סיפר שהיה ויכוח בין בנו לבין בן השכן על רכב שבנו קנה ממנו, ואז המשיב הביא סכין ותקף את המתלונן ואת הבנים שלו עם סכין יפנית בצבע צהוב. על ידו הימנית של סעיד היה פצע מדמם. הבחין בכתמי דם בחצר הבית ומתחת למדרגות בכניסה לבית של סעיד

11. **דוח פעולה רסר עבאס - הבחין בכתמי דם בכניסה לחצר ביתו של סעיד.** שותפו יצר קשר עם המשיב שאמר תחילה כי הוא בדרך לתחנה, ובהמשך חברו אליו בשכונת אלמידאן. כשעלה המשיב לניידת הבחין כי מחזיק את ידו השמאלית, ושכנשאל על כך אמר שעבר ניתוח ביד. בהגיעם לתחנה, התבקשו ללוות את המשיב לצורך שחזור האירוע. כשהגיעו לזירה אותרה במקום סכין יפנית בצבע צהוב

12. **דוח פעולה רסר ספורי,** לפני שיצאו לשחזור עם המשיב על מנת שיציב על מקום הסכין, סיפר המשיב כי היה יחד עם בנו בן ה-5 בשכונה כאשר תקפו אותו. המתלונן לטענתו תקף אותו באמצעות חפץ חד מול הילד והוא הגן על עצמו ועל בנו

המשיב הוביל אותם לבית ליד בית חמו, המקום בו עבד, הסכין נמצאה בתוך כד מים, שם החביאה אותה מונא

ג'ברין, אחות גיסו של המשיב. על מנת להוציא את הסכין היה צורך לשבור את הכד

13. **מזכר רס"ל גדיר מיום 7.4** - בשיחה עם המתלונן לצורך הזמנתו לחקירה טען כי עדיין מאושפז ואין צפי לשחרור

מזכר רסל גדיר מיום 8.4 - בשיחה עם המתלונן לזמנו למתן עדות וביצוע עימות, מסר כי נמצא בקופ"ח ולא מרגיש טוב

מזכר רסל גדיר 12.4 - בשיחה עם המתלונן הסביר כי החבלה בפניו נגרמה לאחר שהמשיב הצמיד את הסכין לפניו, הוא הזיז לו את היד וכתוצאה מכך הסכין שרטה את פניו

14. בדיון בביהמ"ש קמא ביום 6.4 מסגרת הליך מ"י, קבעה כב' השופטת אינספלד, כי קיימות בתיק מס' עדויות המפריכות טענת המשיב להגנה עצמית ומצביעות כי ביצע התקיפה מיוזמתו. על כן קיימת תשתית של חשד סביר המבחינה בין המשיב לבין המתלונן, ועל כן, לא נמצא פגם בכך שבשלב זה עצור רק המשיב

15. בדיון בביהמ"ש קמא מיום 9.4 בפני כב' השופט הלר, נקבע כי מרבית פעולות החקירה שנדרשו בוצעו, אולם המתלונן עד כה לא נחקר למרות שכבר שוחרר מביה"ח, ונציג המשטרה מסר כי יזומן שוב לאחר שנראה שמתחמק מלהופיע לחקירה

16. בדיון בביהמ"ש קמא ביום 11.4 בפני כב' השופטת אונגר ביטון, התרשמה כי יחידת החקירות קידמה את החקירה. עוד צוין, כי חרף האמור בהסכם הסולחה אין אינדיקציה לביטול התלונה, והמתלונן שנחקר תחת אזהרה בחשד שגם הוא תקף את המשיב, שוחרר לאחר החקירה. כב' השופטת מצאה **"הבדלים בהתנהגות בין השניים שיכולים להסביר את השוני בהחלטה להותיר את המשיב במעצר ולשחרר את המתלונן"**, זאת, למרות שנראה כי יוגש כתב אישום גם כנגד המתלונן שקיימות ראיות והן למעלה מחשד סביר נגדו.

הודעות -

17. המתלונן - בהודעה מיום 5.4 סיפר כי בן דודו עלאא קנה רכב מהמשיב. המשיב ביקש כבל DVD שהיה ברכב. היום המשיב איים שישרוף לעלאא את הרכב ואז הוא התערב. כשנשאל מה הכוונה השיב **"הוא נתן לי מכות ואני נתתי לו"**. הם רבו ליד הבית שלו. המשיב גר מול ביתו. המשיב קרא לו לבוא ולדבר, היו לידו עוד 2 אנשים שעמדו בצד ולא התערבו. המשיב התחיל להכות אותו והוא החזיר לו. בשלב מסוים הוציא המשיב סכין יפנית וניסה לדקור אותו בפנים, שרט אותו, ואז דקר אותו ביד שמאל. המשיב תחילה היה עם הבן שלו, ואז אמר לו שהוא הולך והם ידברו שוב. לאחר מכן **המשיב חזר** וקרא לו, הוא הלך לבד לדבר איתו

בחקירה מיום 9.4 סיפר המתלונן כי ביום האירוע היה בחצר הבית עם עלא, סעיד, מוחמד ואחמד, רצו ללכת להביא את הטלפון שלו מתיקון. המשיב עבר עם הילד שלו ואמר לעלא להביא לו את הכבל. הוא אמר למשיב שקנה את הרכב ואין כבל. המשיב אמר לו שישרוף אותו ואת הרכב, ושיחכה פה הוא ישים את הילד ויחזור. הוא השיב בחיוב "אהלן וסהלן". לאחר כ 5 דק', המשיב חזר עם עוד שני אנשים מאחוריו. הוא עמד בכניסה לחצר. המשיב נכנס לחצר, תפס אותו מהחולצה ואמר לו בוא נדבר. הוא הרחיק את היד שלו ואמר לו להתרחק. הם יצאו החוצה, והמשיב החזיק בידו סכין יפנית. המשיב הצמיד לו את הסכין לפנים, הוא הזיז לו את היד ונתן לו אגרופ לחזה ואז המשיב נתן לו מכה עם הסכין ביד. סעיד דחף והרחיק את המשיב, ואז תפס אותו על מנת להרחיקו

הוא לא החזיק שום דבר ביד

18. סעיד - בהודעה מיום 5.4 בנו קנה רכב לפני 7 חודשים. ברכב יש כבל, ובנו אמר למשיב שלא יכול להוציא את הכבל. היום היו בחצר הבית הוא, בנו עלא והמתלונן. המשיב עבר והתחיל לאיים על בנו ואחיינו וביקש מהם כבל שהיה ברכב. בנו אמר למשיב כי רכש את הרכב עם הכבל, ולכן לא יוחזר לו. המשיב בתגובה אמר שמחזיר את בנו וישוב. לאחר כ- 5 דק' חזר המשיב עם סכין יפנית וקרא לאחיינו ומשך אותו מחוץ לחצר. המשיב דקר את המתלונן, והוא הגיע והפריד ביניהם. המשיב איים ואמר שבפעם הבאה יהרוג אותם.

לפני שהביא את הסכין המשיב איים שישרוף את הרכב. המשיב משך את המתלונן ביד ימין, ודקר אותו כשהוא אוחז בסכין ביד שמאל.

בהודעה נוספת מיום 7.4, סיפר כי ביום האירוע היו עמם בחצר גם שני חברים של ילדיו - מוחמד ואחמד. המשיב הגיע לביתו עם עימאד ועוד אדם שלא מכיר. המשיב נכנס לחצר הבית, תפס את המתלונן מהצוואר ואמר לו שרוצה לדבר איתו. המתלונן אמר לו להוריד את היד. המשיב תפס אותו מהחולצה והוציא אותו מהחצר לכיוון הכביש, הוא יצא אחריהם ואמר למשיב לעזוב אותו. הוא הדף את המשיב אחורה ותפס את המתלונן, רצה להכניס אותו הביתה. המשיב הוציא סכין מהכיס ודקר את המתלונן. הוא הרחיק את המתלונן, ואז הגיעו שכנים והפרידו. המשיב ברח

המתלונן דחף את המשיב, אחמד זרק לעברו חתיכת עץ, מוחמד ניסה להרחיק את המשיב. העץ פגע במשיב ברגל

19. עלא - בהודעה מיום 5.4 סיפר שקנה רכב מהמשיב, שכן שלו. המתלונן והוא ישבו היום בחצר ביתם. המשיב הגיע עם בנו הקטן ואמר שצריך לקחת משהו מהרכב, כבל. הוא ביקש ממנו מס' פעמים בעבר את הכבל. המשיב אמר שמחזיר את הילד שלו הביתה וחוזר. אחרי מס' דקות הוא חזר עם שני אנשים נוספים וסכין יפנית. המשיב התקרב לכיוון המתלונן, שני האנשים שהיו איתו ברחו כשראו אותו מוציא את הסכין. המשיב התקרב עם הסכין למתלונן, והמתלונן רצה להגן על עצמו וניסה להזיז אותו אבל המשיב דקר אותו בפנים וביד. אביו, סעיד הגיע וניסה להפריד. המשיב ברח

הוא עמד ליד וראה הכל. הוא והמתלונן לא ברחו כשהמשיב הגיע עם הסכין, כי המשיב אמר למתלונן בוא נדבר

ואז הוציא את הסכין ודקר אותו.

המשיב איים שישרוף את הרכב אם לא יקבל את הכבל

בהודעה נוספת מיום 7.4 סיפר כי ביום האירוע היה בחצר עם המתלונן, בן דודו מוחמד ג'בארין, אחמד ואביו. הוא נכנס הביתה להביא את הארנק ושמע צעקות. כשיצא ראה את המשיב אווז בידו של בנו ואומר למתלונן שרוצה את הכבל. המתלונן אמר לו שאין כבל, והמשיב אמר שישרוף את הרכב, והוסיף שיחכה הוא מחזיר את הילד. המשיב הלך ושם את הילד בבית חמו, ולאחר 3 דק' חזר עם עוד 2 אנשים - עימאד, אח של אשתו ואדם נוסף שהוא לא מכיר. המשיב תפס את המתלונן מהצוואר ואמר לו בוא נדבר. המתלונן דחף את המשיב. המשיב הוציא סכין יפנית מהכיס, תפס את המתלונן מהחולצה. המתלונן דחף את המשיב, והמשיב דקר אותו ביד. אבא שלו הפריד ביניהם, והמשיב ניסה שוב לדקור את המתלונן ושרט אותו בפנים. המשיב הלך לביתו. כל האירוע התרחש מחוץ לחצר, בכביש בשכונה

לאחר שהמשיב דקר את המתלונן אמא שלו הציעה למשיב כסף במקום הכבל

20. **אחמד ג'בארין** - ביום האירוע היה בחצר של עלאא, ואז המשיב עבר עם בנו הקטן ואמר למתלונן שרוצה את הכבל. המתלונן השיב שהכבל שלו והרכב שלו, ואז המשיב התחיל לאיים שישרוף את הרכב, ואמר למתלונן לחכות הוא מחזיר את הילד. לאחר שתי דק' הוא אמר למתלונן ועלאא שילכו להביא את הטלפון של המתלונן מתיקון, הם לא הספיקו לנסוע, ואז המשיב הגיע עם עוד שניים כשהוא אווז סכין ביד ואמר למתלונן להתקרב הוא רוצה להגיד לו משהו. המשיב החזיק בחולצה של המתלונן ואז תקף אותו עם הסכין. אח"כ הגיעה אמא של עלאא ואמרה למשיב מה עשה בשביל כבל והציעה לו כסף. המשיב התחיל לקלל ואיים שישרוף את הרכב, ואז הלך. מהלך התקיפה הם היו בכניסה לביתו של עלאא

הוא לא תקף את המשיב ולא זרק מקל לעברו. המתלונן רק דחף את המשיב כדי להרחיק אותו

בהודעה נוספת מיום 9.4 סיפר כי המשיב תחילה הצמיד את הסכין לפנים של המתלונן, המתלונן דחף אותו ואז המשיב הניף את הסכין ונתן מכה ביד של המתלונן

21. **מוחמד ג'בארין** - ביום האירוע היה עם עלאא, המתלונן ואחמד בחצר ביתו של עלאא. המשיב הגיע עם בנו הקטן ואמר למתלונן שרוצה את הכבל, המתלונן השיב שהכבל שלו והמשיב איים שישרוף את הרכב. המשיב הלך וחזר לאחר 5 דק' עם עוד שניים שלא מכיר. המשיב אמר למתלונן לבוא איתו לצד לדבר, ואז ראה שדקר אותו ביד. הוא ויתר הנוכחים ניסו להפריד, ואז הגיעה אמא של עלאא ושאלה את המשיב למה עשה את כל זה בשביל כבל והציעה לו כסף. המשיב קילל, ואז הלך. לא שמע את המשיב מאיים. המתלונן דחף את המשיב לאחר שדקר אותו

כל האירוע היה בכניסה לביתו של עלאא

22. **השם ג'בארין** - שכן של המשיב ומשכיר לו את הבית. ביום האירוע ישן, שמע צעקות ויצא החוצה וראה המולה. ראה את המתלונן מדמם מידו. ראה את סעיד מרחיק את המשיב מהמתלונן, הוא תפס את המתלונן והכניס אותו הביתה. **המשיב צעק וקילל, הם אמרו לו ללכת**, אז הוא הלך לבית של השכנים שעבד אצלם. לא ראה סכין

האירוע היה בכביש בשכונה

23. **דלאל ג'בארין, אמו של עלאא** - ביום האירוע שמעה צעקות, יצאה וראתה המון אנשים, ואת המתלונן בכביש נכנס לחצר מדמם מהיד. היא יצאה ואמרה למשיב מה קרה לו, כולה כבל. **המשיב** אמר שישורף להם את הרכב, היא הציעה לו כסף במקום הכבל. לא ראתה את התקיפה. כשדיברה עם **המשיב הייתה לו סכין ביד**

24. **מונא ג'בארין** - ביום האירוע המשיב השגיח על פועלים שעבדו בביתה. היא הייתה במטבח, ואז נכנסו **המשיב יחד עם עימאד ואמין. המשיב היה עצבני וקילל**. לא זוכרת אם **עימאד או אמין סיפרו שהוא רב עם השכן ופצע אותו בסכין. המשיב היה עם סכין יפנית ביד**. היא צעקה על המשיב למה עשה זאת וכך לא פותרים בעיות. **המשיב סיפר לה שהוא עצבן אותו כשעבר עם הילד שלו והוא קילל אותו**. היא **ביקשה מהמשיב את הסכין כי פחדה שיעשה משהו**. המשיב אמר לה שזהו נגמר, והוא לא יעשה כלום. היא לקחה את הסכין ושמה בכד. פחדה שהמשיב יקח אותה חזרה. **"לקחתי את הסכין החבאתי שעמאר לא ייקח אותה בחזרה"**

המשיב היה עצבני וקילל בבוטות, וסיפר שרב עם השכן ונתן לו מכה עם הסכין, כשאמרה לו **"מה אתה משוגע למה בסכין"**, **אמר לה שהמתלונן דיבר אליו לא יפה מול הילד**

25. **עימאד ג'בארין** - גיסו של המשיב, סיפר כי ביום האירוע הוא וחברו אמין עשו עבודה בביתו של אחמד גב'ארין, והמשיב הגיע להשגיח ולתת להם טיפים. בשעה מסוימת המשיב הלך להביא את בנו מההסעה. **כשהמשיב חזר הוא היה עצבני, דיבר עם מישהו בטלפון וקילל**. המשיב עזב את הבית של מונא והלך. הוא הבין שמישהו לא בסדר ויחד עם אמין הלכו אחרי המשיב. **המשיב הגיע לביתו של המתלונן, קרא לו בשמו. המתלונן יצא ואז ראה אותם מחובקים, דוחפים אחד את השני, ופתאום ראה שהמתלונן מדמם מיד שמאל**. הפרידו ביניהם, לקח את המתלונן לביתו והרגיע אותו ושאל מה קרה. המתלונן סיפר לו שזה בגלל כבל. כשיצא המשיב כבר לא היה, לקחו אותו לבית של מונא. כשהגיע לביתה של מונא שאל את המשיב מה קרה, והוא אמר לו כלום.

26. **אמין עקל** - עבד ביום האירוע עם עימאד בבית של מונא. המשיב הגיע להשגיח ולהדריך אותם איך לעבוד עם עץ. באיזשהו שלב המשיב עזב והלך להביא את בנו מההסעה. פתאום שמעו צעקות וראה את המשיב משוחח בטלפון ועצבני. כששאל אותו למה צעק, **המשיב אמר כי יש לו בעיה עם השכן על כבל**. המשיב התחיל ללכת ברחוב, הוא התלונן על כאבים ביד. הוא רצה לדעת מה קרה לו אז הוא ועימאד הלכו אחריו. **המשיב הגיע לבית של בחור והתקוטט עם מישהו, הם הפרידו ביניהם**. ראה

את המתלונן עם דם ביד שמאל. לאחר מכן תפס את המשיב והרחיק אותו מהמקום לבית של מונא. הוא ראה את המשיב והמתלונן מקללים אחד את השני ודוחפים אחד את השני. לא ראה את הסכין. המשיב והמתלונן נראו "מחבקים כזה"

27. המשיב -

בחקירה ראשונה (5.4) סיפר כיעזר לאחותו של ג'יסו, מונא ג'בארין. אשתו התקשרה ואמרה שהיא לא בבית, ולכן הלך לאסוף את בנו מההסעה. המרחק מביתה של מונא לביתו הוא קצר, כ- 2 דק'. הלך לקחת את הילד להורים של אשתו. בדרך ניגש לבית של המתלונן, המתגורר מולו וביקש את הכבל. 4 אנשים הגיעו לעברו, המתלונן, עלאא ועוד שניים שלא מכיר, והמתלונן התקרב לעברו ואמר שהוא קנה את הרכב מעלאא ואין כבל. הוא השיב שהולך לשים את הילד אצל חמו וחוזר. כשחזר, ניגשה אליו אמו של עלאא והציעה לו כסף לרכוש כבל, הוא סירב, אמר תודה והסביר שאי אפשר לקנות את הכבל לבד, הוא חלק מהמסך שהיה ברכב. אז הוא והמתלונן החלו לריב. היה לו בכיס סכין של עבודה. הוא ראה משהו חד בידו של המתלונן. משהו נתן לו מכה עם מקל ביד, בה עשה ניתוח. ואז הוא חזר לעבוד בבית של מונא

לטענתו תחילה המתלונן דחף אותו, משהו נתן לו מכה עם מקל ביד ואז הוא הגן על עצמו. הוציא את הסכין והניף אותה מצד לצד.

אחרי שהמתלונן נדקר הציעה לו אמא של עלאא כסף לרכוש כבל

הוא התחיל לדבר עם המתלונן, בזמן שהוא עומד באמצע הכביש והמתלונן על המדרכה ליד הבית שלו. המכות היו ליד הבית שלו, כשהגיעו לחנייה שלו שם הוא התחיל לתת מכות והוציא את הסכין

לא ידע שהמתלונן נדקר, ולכן לא הזמין משטרה. לא ראה דם. לא ביקש ממונא להחביא את הסכין, היא לקחה את הסכין מהיד שלו

עומת עם גרסתו במועד מעצרו כי הגן על עצמו על בנו, למרות שכעת מוסר שהמתלונן היה עם חפץ חד בידו כאשר חזר למקום ללא הילד והשיב - "אני באתי עם הילד ואווס בא אליי בהליכה של פוזות עם יד למעלה הילד שלי התחיל לבכות אני אמרתי לו תחכה והלכתי לבית של ההורים וחזרתי לשמה ורבנו"

כשנשאל אם חזר ודקר את המתלונן בגלל שבא אליו בפוזות ורצה לתקוף אותו מול הילד, השיב בחיוב

בהמשך טען כי לא דקר, אלא הניף את הסכין מצד לצד, ולא ראה דם, לא ידע שהמתלונן נדקר. הוא חזר מהר לבית חמו לבדוק את הילד

"אנחנו נעשה סולחה ונפתור את זה, מה שעצבן אותי זה שהילד שלי בכה ושהוא ניסה לתקוף אותי מול הילד"

הסכין כל הזמן הייתה אצלו בכיס, גם כשהיה עם הילד

לטענתו לא איים שישרוף את הרכב, ולא איים לאחר האירוע שפעם הבאה יהרוג אותם

אין לו חבלות למעט המכה שקיבל מהמקל ביד

בחקירה נוספת מיום 8.4 נשאל למה אמר למתלונן שלוקח את הילד וחוזר, והשיב שרצה לשוחח איתו לבד. לא איים שישרוף את הרכב. חזר עם עימאד ואמין בדר, אבל הם לא התערבו. **הם ראו אותו ששם את הילד בבית של חמו וראו שהוא עצבני אז הלכו אחריו ושאלו מה קרה. כשחזר, בחצר ליד השער היו המתלונן ועוד שלושה, מישהו נתן לו מכה עם מקל**

כשנשאל אם כשחזר תפס את המתלונן מהצוואר, אמר שחיבק אותו, ורצה לדבר איתו. המתלונן דחף אותו ואז הוא דחף חזרה. המתלונן החזיק משהו ביד, ואז הוא הוציא מהכיס, נתן מכה למתלונן ונופף עם הסכין. אז הגיעו אנשים והפרידו והוא חזר לבית של מונא.

בהמשך נשאל מדוע דקר את המתלונן, לאחר שאמר כי הם ביחסים טובים ולא מסוכסכים, והשיב **"אווס אמר לי אין כבל, אני קניתי את הרכב מעלא ואין כבל, אמר לי בטונים גבוהים עצבן אותי, הבן שלי היה אתי והילד פחד, אווס דיבר איתי בטונים גבוהים הילד שלי פחד וזה עצבן אותי שהילד שלי בכה"**

מונא לקחה ממנו את הסכין כי לא רצתה שיחזור למתלונן.

בחקירה מיום 10.4 טען המשיב כי לא איים על אף אחד, הותקף אצלו בבית בחניון של הבית והגן על עצמו. חזר לביתו של המתלונן על מנת לדבר איתו. הילד פחד, לא רצה לדבר כשהילד איתו. לא ידע שהמתלונן נדקר, עימאד ואמין סיפרו לו לאחר האירוע שהמתלונן נדקר

הכרעה -

28. שוכנעתי לאחר עיון בחומר הראיות, בפרוטוקולים של ביהמ"ש קמא ובטענות הצדדים, כי לא הורם הנטל להוכיח "כרסום" בתשתית הראייתית שיש בה כדי להפחית מעוצמתה. התשתית הראייתית הקיימת איתנה, וסיכויי ההרשעה ממשיים.

29. מדוחות פעולה, הודעות עדי ראיה, לרבות של המשיב עצמו וקרובי משפחתו עולה כי המשיב כעס על האופן בו דיבר אליו המתלונן עת היה עם ילדו, ולאחר ששם את הילד בבית חמו, חזר לבית המתלונן, ומהלך קטטה בין השניים, שלף את הסכין ותקף את המתלונן. מחומר החקירה עולה כי יתר הנוכחים במקום ניסו להפריד בין השניים, והרחיקו ביניהם.

30. טענות המשיב להגנה עצמית אינן עולות בקנה אחד עם עדויות עדי ראיה כמו גם עם השכל הישר. המשיב חזר לביתו של המתלונן כשהוא עצבני וכועס, ולמעשה נראה, לכאורה, כי ביקש להתעמת עם המתלונן שדיבר אליו, כך אליבא המשיב, בטונים גבוהים מול בנו הקטין.

31. המתלון אמנם נחקר באזהרה רק 5 ימים לאחר האירוע, אולם, מסר גרסתו כבר ביום האירוע בתאריך 5.4.

גרסת המתלון תואמת גרסתם של סעיד ועלאא שנגבתה אף היא ביום האירוע, וכן גרסת יתר עדי הראיה, לרבות עימאד - גיסו של המשיב ואמין.

לא מצאתי בעדויות עדי ראיה חיזוק ותמיכה לטענת הגנה עצמית ותקיפת המשיב ע"י המתלון או מי מהנוכחים. ההיפך הוא הנכון, נראה כי המתלון הוא למעשה זה שניסה להתגונן מהמשיב, באמצעות הדיפתו והרחקתו

32. יובהר, כי המשיב עצמו בחקירותיו חזר ואישר כי דקר את המתלון "בגלל שבא אליו בפוזות ורצה לתקוף אותו מול הילד", ובהמשך "מה שעצבן אותי זה שהילד שלי בכה והוא ניסה לתקוף אותי מול הילד"

33. אכן נראה כי נפלו פגמים בחקירה משלא נחקר המתלון באזהרה בסמוך למועד האירוע, שעה שהמשיב טען להגנה עצמית ותקיפה כבר עם מעצרו, אולם לאור האמור לעיל, אין בכך לטעמי כדי להוות כרסום ממשי בעוצמת הראיות.

בשלב זה לא נדרש כי מכלול הראיות הקיימות יבססו את אשמת הנאשם במיוחד לו מעבר לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוחן ההוכחתי הפוטנציאלי, וביהמ"ש אינו נדרש לשאלות בעניין מהימנות עדים או משקלן של ראיות. (ראה בש"פ 8571/20 **דוד קריחלי נ' מדינת ישראל**, מיום 27.12.20)

ככלל, שאלת המשקל שראוי לייחס למחדלי חקירה נטענים מקומה להתברר בפני המותב העיקרי, ראה בש"פ 8571/20 **דוד קריחלי נ' מדינת ישראל**, מיום 27.12.20; בש"פ 1242/13 **דעאס נ' מדינת ישראל**, מיום 14.3.12; בש"פ 4329/12 **אימאם נ' מדינת ישראל**, מיום 13.6.12; בש"פ 5201/15 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** מיום 6.8.15; בש"פ 6927/19 **עימאד גרגאוי נ' מדינת ישראל** מיום 14.11.19

הדברים אמורים מקל וחומר, עת לא מצאתי בנסיבות דנן כי עסקינן בפגמים מהותיים וחמורים שיש בהם כדי לכרסם בחומר הראיתי הקיים כבר בשלב המעצר (ראה בש"פ 5612/18 **אלעד גבאי נ' מדינת ישראל** מיום 23.8.18)

34. אשר לטענת אכיפה בררנית, מקומה להתברר אף היא מסגרת ההליך העיקרי, משעולה למצער בשלב זה, כי קיים שוני בהתנהגות בין המשיב ובין המתלון, ובהתחשב בתוצאה החמורה והחבלה שנגרמה למתלון.

35. סופו של דבר, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, בעצמה נאותה. פוטנציאל ההרשעה בהליך הנו תקין וממשי.

העילה ושקילת חלופה

36. העילה הנה סטטוטורית . שקלתי הטענות, ובמיוחד תחושות המשיב לאור ההתנהלות בשלב מעצר הימים; חרף אלו, סבורני כי הכרח להיעזר בגורמי מקצוע במקרה דנן נוכח נסיבות מחמירות-

ראשית, השימוש בנשק קר.

שנית- ויכוח על מה בכך, מול צדדים הסמוכים בישוב.

שלישית- האירוע כולל הסלמה כפולה- פעם אחת בנוכחות הבן הקטין (ודעיין מתפתח עימות!) ופעם שניה לאחר מכן- דבר המלמד על תכנון וכוונה.

רביעית- למשיב עבר; אמנם העבר אינו קרוב יחסית, אך האישומים דומים וגם מאסר לא הקהה המסוכנות ולא הרתיע.

אשר לסולחה- זו טריה ויש לבחון אותה לאורך זמן (בש"פ 556/21); ממילא סולחה אינה שיקול בלעדי, והאירוע כאמור הנו על רקע ויכוח סתמי (כך שאין כאן פתרון של סכסוך ארוך אלא דווקא קושי בוויסות כעסים).

37. דברים אלו מטים הכף- המשיב יופנה לשירות מבחן.

ניתנה היום, י"ג אייר תשפ"א, 25 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.